

2. Το Πρωτοδικείο υποχρεούται να ερευνά αυτεπαγγέλτως αν το καθού όργανο εκπλήρωσε την υποχρέωσή του προς αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
3. Η υποχρέωση, την οποία υπέχει η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού από το άρθρο 5, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, προς κατάρτιση αιτιολογημένης εκθέσεως, η οποία συνοδεύει τον πίνακα επιτυχόντων, τον οποίον υποβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, έχει ως σκοπό να παράσχει στην εν λόγω αρχή τη δυνατότητα να κάνει ορθή χρήση της ευχέρειας επιλογής της και να εκτιμήσει αν οι αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής είναι απηλλαγμένες πλημμελιών ή αν πρέπει, λόγω ενδεχομένης διαπράξεως παρανομίας από την εξεταστική επιτροπή, να μη λάβει υπόψη τα αποτελέσματα του διαγωνισμού και να κινήσει νέα διαδικασία. Προς τούτο, η εν λόγω έκθεση πρέπει να περιέχει πληροφορίες τόσο για τα γενικά κριτήρια τα οποία δέχτηκε η εξεταστική επιτροπή, όσο και για το πώς τα εφάρμοσε στους υποψηφίους.
4. Η εξεταστική επιτροπή υποχρεούται να αναφέρει με ακρίβεια ποιες είναι οι προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού τις οποίες δεν πληροί ο υποψήφιος. Ωστόσο, για να ληφθούν υπόψη οι πρακτικές δυσχέρειες που εμφανίζονται σε διαγωνισμούς στους οποίους υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι, η εξεταστική επιτροπή ενός τέτοιου διαγωνισμού μπορεί, σε ένα πρώτο στάδιο, να ανακοινώσει στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια και το αποτέλεσμα της διαλογής, επιφυλασόμενη να παράσχει περαιτέρω εξηγήσεις ατομικώς σε όσους υποψηφίους το ζητήσουν ρητά.
5. Όταν η αξιολόγηση της επαγγελματικής πείρας του υποψηφίου ενέχει κρίση αναγόμενη στις ειδικές γνώσεις των μελών της εξεταστικής επιτροπής, το Πρωτοδικείο υποχρεούται να περιορίσει τον έλεγχό του στο αν η άσκηση της εξουσίας αυτής πάσχει από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 13ης Δεκεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-115/89,

José Maria González Holguera, μόνιμος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενος από την Blanche Moutrier, δικηγόρο Λουξεμβούργου, την οποία όρισε και αντίκλητο, 16, avenue de la Porte-Neuve,

προσφεύγων,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους Jorge Campinos, jurisconsultus, και Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/126/LA (γλωσσικός σύμβουλος ισπανικής γλώσσας) περί αποκλεισμού του προσφεύγοντος από τον εν λόγω διαγωνισμό,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. P. Briët, Πρόεδρο, H. Kirschner και J. Biancarelli, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Οκτωβρίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά

(παραλείπόμενα)

21 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- 2) να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού PE/126/LA, του τιτλοφορουμένου « γλωσσικός σύμβουλος ισπανικής γλώσσας », με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις εξετάσεις·

- 3) να δεχθεί ότι το καθού υποχρεούται να λάβει υπόψη την προηγούμενη επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος, τόσο τη μεταφραστική όσο και τη συναφή με τη μετάφραση·
- 4) να ακυρώσει τις εξετάσεις του διαγωνισμού και τον διορισμό που επακολούθησε βάσει αυτού·
- 5) να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

22 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Επί της ουσίας

- 23 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλέσθηκε τέσσερις λόγους, τους οποίους το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει με την ακόλουθη λογική σειρά: πρώτον, ότι η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι είχε γίνει δεκτός για να συμμετάσχει σε προηγούμενους διαγωνισμούς, και ειδικότερα στον εσωτερικό διαγωνισμό LA/103· δεύτερον, η αιτιολογία της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής είναι ανεπαρκής και εσφαλμένη· τρίτον, η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την επαγγελματική του πείρα· τέταρτον, η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής ενέχει διάκριση εις βάρος του σε σχέση προς τους λοιπούς υποψηφίους του διαγωνισμού.

Επί του πρώτου λόγου, ότι ο προσφεύγων είχε γίνει στο παρελθόν δεκτός σε παρόμοιους διαγωνισμούς

(παραλείπόμενα)

- 29 Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, στην περίπτωση κατά την οποία πλείονες προκηρύξεις διαδοχικών διαγωνισμών περιλαμβάνουν ταυτόσημες

προϋποθέσεις συμμετοχής, ο υποψήφιος δεν μπορεί να κριθεί δυσμενέστερα απ' ό,τι κρίθηκε σε προηγούμενο διαγωνισμό, παρά μόνον αν η απόφαση αιτιολογεί σαφώς αυτή τη διαφορά αξιολογήσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 1979, Kobog κατά Επιτροπής, 112/78, Rec. 1979, σ. 1573, και συγκεκριμένα σ. 1578 επ., και της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli κατά Δικαστηρίου, 225/87, Συλλογή 1989, σ. 2353). Για να ισχύσει βέβαια ο νομολογιακός αυτός κανόνας, πρέπει οι προϋποθέσεις συμμετοχής που ίσχυαν στον προηγούμενο διαγωνισμό να ήταν οι ίδιες ή αυστηρότερες από τις οριζόμενες στον υπό κρίση διαγωνισμό (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1985, De Santis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 108/84, Συλλογή 1985, σ. 947, και συγκεκριμένα σ. 959). Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί αν αυτό ισχύει ως προς τους διαγωνισμούς τους οποίους επικαλείται ο προσφεύγων.

30 Ως προς τον εσωτερικό διαγωνισμό LA/103 (προϊστάμενος τμήματος), ο οποίος διοργανώθηκε από το Κοινοβούλιο, πρέπει να σημειωθεί ότι απασκοπούσε στην πλήρωση θέσεων διαφορετικής από εκείνη για την οποία διοργανώθηκε ο υπό κρίση διαγωνισμός. Όπως προκύπτει από την εξέταση των προκηρύξεων των δύο διαγωνισμών, ναί μεν επρόκειτο για ομοιόβαθμες θέσεις, τα αντίστοιχα καθήκοντα όμως εν μέρει μόνο ομοίαζαν. Μεταξύ των έργων του προϊσταμένου τμήματος, βαρύνουσα θέση κατείχαν τα οργανωτικά καθήκοντα και τα καθήκοντα διευθύνσεως των εργασιών του τμήματος. Ο γλωσσικός σύμβουλος, αντιθέτως, όφειλε απλώς να « επικουρεί » τον προϊστάμενο τμήματος σ' αυτά τα καθήκοντα διευθύνσεως, κυρίως όμως σε γλωσσικά θέματα, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο της ποιότητας των μεταφραζόμενων κειμένων, την αναθεώρηση και τη μετάφραση δυσχερών κειμένων, καθώς και την επαγγελματική κατάρτιση. Μεταξύ των καθηκόντων του γλωσσικού συμβούλου, επομένως, βαρύνουσα θέση κατείχαν τα αμιγώς γλωσσικής φύσεως.

31 Η διαφορά αυτή ως προς τη φύση των καθηκόντων αντικατοπτρίζεται και στις προϋποθέσεις συμμετοχής στους δύο διαγωνισμούς. Η προϋπόθεση περί επαγγελματικής πείρας, ειδικότερα, οριζόταν με γενικότερους όρους στην προκήρυξη του διαγωνισμού LA/103 απ' ό,τι στην του διαγωνισμού PE/126/LA. Στον διαγωνισμό LA/103 αρκούσε, για να γίνει κανείς δεκτός, να δικαιολογήσει επαγγελματική πείρα στον « γλωσσικό τομέα, στον τομέα της μετάφρασης, της αναθεώρησης και της ορολογίας ». Αντιθέτως, η επαγγελματική πείρα που απαιτούνταν για να συμμετάσχει κανείς στον διαγωνισμό για τη θέση του γλωσσικού συμβούλου αναφερόταν μόνο « στη μετάφραση και την αναθεώρηση », δηλαδή σωρευτικώς και όχι διαζευκτικώς. Έτσι, ενώ η επαγγελματική πείρα που απαιτούνταν για τη θέση προϊσταμένου τμήματος μπορούσε να έχει κτηθεί είτε σε ένα μόνο από τους τέσσερις κατονομαζόμενους στην οικεία προκήρυξη τομείς, είτε σε πλείονες, χωρίς περιορισμό ως προς τον συνδυασμό

τους, αντιθέτως, στον επίδικο διαγωνισμό, η προϋπόθεση της υπάρξεως πείρας σε αμφοτέρως τις συγκεκριμένες αυτές δραστηριότητες δείχνει ότι τα προσόντα που απαιτούνταν στην τελευταία αυτή περίπτωση ήταν ειδικότερα από τα απαιτούμενα στην πρώτη προκήρυξη διαγωνισμού. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, ως εκ τούτου, ότι οι προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό για τη θέση προϊσταμένου τμήματος δεν ήταν ούτε όμοιες ούτε αυστηρότερες από τις περιεχόμενες στην προκήρυξη του επίδικου διαγωνισμού.

32 Ως προς τους λοιπούς διαγωνισμούς στους οποίους έχει συμμετάσχει ο προσφεύγων, πρέπει, καταρχάς, να σημειωθεί ότι οι δύο διαδικασίες που διοργανώθηκαν από το Κοινοβούλιο, και συγκεκριμένα η διαδικασία επιλογής PE/26/LA και ο διαγωνισμός PE/101/LA, αποσκοπούσαν στην πλήρωση θέσεων κυρίων μεταφραστών, ήταν δηλαδή επιπέδου που διέφερε αισθητά από εκείνο στο οποίο απευθυνόταν ο επίδικος διαγωνισμός. Όσο για τον γενικό διαγωνισμό EUR/LA/7, που διοργανώθηκε από την Επιτροπή, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο, για να διευκολύνει την εξέταση του αν ο διαγωνισμός αυτός ήταν παρόμοιος — τόσο ως προς το επίπεδο των προς πλήρωση θέσεων όσο και ως προς τις αντίστοιχες προϋποθέσεις συμμετοχής — με τον διαγωνισμό PE/LA/126. Τέλος, ο διαγωνισμός CES/LA/4/89 δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι προκηρύχθηκε μόλις τον Απρίλιο 1989, ήτοι μετά την απόφαση την οποία προσβάλλει ο προσφεύγων.

33 Επομένως, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι η αξιολόγηση που έγινε για το πρόσωπό του στο πλαίσιο της απόφασης περί αποκλεισμού του από τον επίδικο διαγωνισμό αντιφάσκει με την αξιολόγηση της οποίας έτυχε όταν είχε γίνει δεκτός σε προηγούμενους διαγωνισμούς. Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος τον οποίο επικαλείται ο προσφεύγων είναι αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου, περί ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως

(παραλείπόμενα)

37 Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι το άρθρο 42, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο οποίος εφαρμόζεται αναλογικώς και στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, απαγορεύει την προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, εκτός αν οι ισχυρισμοί αυτοί στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν κατά την έγγραφη διαδικασία. Ωστόσο, το Πρωτοδικείο υποχρεούται να ερευνήσει αυτεπαγγέλτως αν το Κοινοβούλιο εκπλήρωσε την υποχρέωσή του προς αιτιολόγηση της αποφάσεώς του (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής

Μαρτίου 1959, Nold κατά Ανωτάτης Αρχής, 18/57, Rec. V, σ. 91, και συγκεκριμένα σ. 115, και της 1ης Ιουλίου 1986, Usinor κατά Επιτροπής, 185/85, Συλλογή 1986, σ. 2079, και συγκεκριμένα σ. 2098, καθώς και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, Hanning, T-37/89, Συλλογή 1990, σ. II-463).

- 38 Δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο, αποφαινόμενο επί του πρώτου λόγου, διαπίστωσε ότι οι διαγωνισμοί στους οποίους είχε συμμετάσχει παλαιότερα ο προσφεύγων διέφεραν από τον υπό κρίσιν διαγωνισμό, το ότι ο προσφεύγων είχε γίνει δεκτός στους παλαιότερους εκείνους διαγωνισμούς δεν επηρεάζει εδώ την έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Αυγούστου 1979, Kobor, της 21ης Μαρτίου 1985, De Santis, και της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli).
- 39 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως δηλαδή της υποχρέωσης της εξεταστικής επιτροπής — η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 5, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος III του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ) — προς αιτιολόγηση της εκθέσεώς της, πρέπει να τονιστεί ότι η αιτίαση αυτή δεν αφορά την αιτιολόγηση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής έναντι των υποψηφίων, αλλά μόνο έναντι της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ, βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1989, Caturla-Poch και de la Fuente Pascual, 361/87 και 362/87, Συλλογή 1989, σ. 2471). Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση εκείνη, η υποχρέωση υποβολής αιτιολογημένης εκθέσεως έχει ως σκοπό, όταν πρόκειται για την αξιολόγηση των υποψηφίων που εγγράφονται στον πίνακα επιτυχόντων, να διευκολύνει την ΑΔΑ να κάνει ορθή χρήση της ευχέρειας επιλογής της. Προς τούτο, η ΑΔΑ πρέπει να ενημερώνεται τόσο για τα γενικά κριτήρια τα οποία δέχτηκε η εξεταστική επιτροπή, όσο και για το πώς εφαρμόστηκαν τα κριτήρια αυτά στους υποψηφίους. Σχετικώς, το Δικαστήριο έκρινε ότι αρκεί η έκθεση της εξεταστικής επιτροπής να περιέχει μνεία των αριθμητικών αποτελεσμάτων τα οποία επέτυχαν οι υποψήφιοι και τα οποία αντιστοιχούν στα κριτήρια εκτιμήσεως.
- 40 Από την άλλη πλευρά, όταν πρόκειται, όπως εν προκειμένω, για τον αποκλεισμό ορισμένων υποψηφίων από διαγωνισμό, η υποχρέωση αιτιολόγησης απασκοπεί στο να παρέχει στην ΑΔΑ τη δυνατότητα να εκτιμά αν οι αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής είναι απηλλαγμένες πλημμελειών ή αν πρέπει, λόγω ενδεχομένης διαπράξεως παρανομίας από την εξεταστική επιτροπή, να μη λάβει υπόψη τα αποτελέσματα του διαγωνισμού και να κινηθεί νέα διαδικασία (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1986, Schwiering κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 321/85, Συλλογή 1986, σ. 3177, συγκεκριμένα σ. 3199, και Hoyer κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 322/85 και 323/85, Συλλογή 1986, σ. 3215). Προς τούτο, η ΑΔΑ πρέπει επίσης να ενημερώνεται και για τα γενικά κριτήρια τα οποία δέχτηκε η εξεταστική επιτροπή ως προς τις προϋποθέσεις συμμετοχής και για το πώς τα εφάρμοσε στους υποψηφίους.

- 41 Στην προκειμένη περίπτωση, η έκθεση ανέφερε τον αριθμό των ετών πείρας, τα οποία απαιτούσε η εξεταστική επιτροπή, με τη διευκρίνιση ότι η πείρα αυτή έπρεπε να πιστοποιείται με δικαιολογητικά έγγραφα. Η ΑΔΑ ήταν, επομένως, σε θέση να ελέγξει αν τα κριτήρια τα οποία καθόρισε η εξεταστική επιτροπή ήταν σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού. Η εξεταστική επιτροπή συνήψε, εξάλλου, στην έκθεσή της τον πίνακα των υποψηφίων που δεν είχαν αποκλειστεί, σημειώνοντας, υπό μορφή κωδικού αριθμού, τη μη πληρούμενη προϋπόθεση συμμετοχής. Και ναι μεν η έκθεση δεν περιείχε ρητή αξιολόγηση των δικαιολογητικών που είχε προσκομίσει ο κάθε υποψήφιος, τα στοιχεία όμως τα οποία παρέσχε η εξεταστική επιτροπή αρκούσαν για να μπορέσει η ΑΔΑ, σε περίπτωση αμφισβήτησως, να ελέγξει αν οι αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής να δεχθεί ή να αποκλείσει από τον διαγωνισμό καθένα από τους υποψηφίους έπασχαν από πλημμέλεια. Κατά συνέπεια, η έκθεση της εξεταστικής επιτροπής είναι σύμφωνη προς την υποχρέωση αιτιολογήσως, η οποία επιβάλλεται με το άρθρο 5, έκτο εδάφιο, του παραρτήματος III του ΚΥΚ.
- 42 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσως, περί παραβάσως της υποχρέωσως την οποία επιβάλλει το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, να αιτιολογείται κάθε απόφαση που λαμβάνεται εις βάρος του υπαλλήλου κατ' εφαρμογήν του ΚΥΚ, κατά πάγια νομολογία η υποχρέωση αυτή έχει ως σκοπό, αφενός, να παρέχει στον ενδιαφερόμενο τα αναγκαία στοιχεία για να γνωρίζει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη, και, αφετέρου, να καθιστά δυνατό τον δικαστικό έλεγχο (βλ., π.χ., αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1984, Lux κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 69/83, Συλλογή 1984, σ. 2447, συγκεκριμένα σ. 2467, και της 13ης Ιουλίου 1989, Jaenicke Cendoya κατά Επιτροπής, σκέψη 10, 108/88, Συλλογή 1989, σ. 2711, και προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning, σκέψη 39).
- 43 Όσον αφορά ειδικότερα τις αποφάσεις περί αποκλεισμού από διαγωνισμό, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι είναι αναγκαίο, με τις αποφάσεις αυτές, να αναφέρει η εξεταστική επιτροπή ποιες ακριβώς είναι οι οριζόμενες στην προκήρυξη του διαγωνισμού προϋποθέσεις τις οποίες κρίνει ότι δεν πληροί ο υποψήφιος (βλ., π.χ., αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου 1978, Salerno κατά Επιτροπής, 4/78, 19/78 και 28/78, Rec. 1978, σ. 2403, και συγκεκριμένα σ. 2416, και της 21ης Μαρτίου 1985, De Santis, 108/84, προαναφερθείσα, σ. 958). Πρέπει όμως να υπομνηστεί σχετικώς ότι η εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού στον οποίο υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι μπορεί, σε ένα πρώτο στάδιο, να ανακοινώσει στους υποψηφίους μόνο τα κριτήρια και το αποτέλεσμα της διαλογής, επιφυλασσόμενη να παράσχει περαιτέρω εξηγήσεις ατομικώς σε όσους υποψηφίους θα το ζητούσαν ρητά (βλ., τελευταία, προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli, 225/87). Δεν μπορεί, επομένως, να προσαφθεί στην εξεταστική επιτροπή ότι ενημέρωσε τον προσφεύγοντα για την απόφασή της να τον αποκλείσει από τον διαγωνισμό μέσω της στερεότυπης επιστολής της 21ης Νοεμβρίου 1988, η οποία ανέφερε, με επαρκή ακρίβεια, ποιες ήταν οι προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού που, κατά την εξεταστική επιτροπή, δεν πληρούντο.

- 44 Το έγγραφο, περαιτέρω, το οποίο απηύθυνε στις 19 Δεκεμβρίου 1988 στον προσφεύγοντα ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής, απαντώντας στην αίτησή του περί επανεξετάσεως της υποψηφιότητάς του, διευκρίνιζε ποια χρονική διάρκεια είχε καθορίσει η εξεταστική επιτροπή ως χρονική διάρκεια ασκήσεως εκ μέρους των υποψηφίων καθηκόντων μεταφράσεως και αναθεωρήσεως ως κύριας και τακτικής απασχόλησης, για να προσδιορίσει βάσει αυτής αν οι υποψήφιοι πληρούσαν τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού σχετικά με την επαγγελματική πείρα. Το εν λόγω έγγραφο ανέφερε ακόμη ότι η εξεταστική επιτροπή δεν έκρινε επαρκή τα δικαιολογητικά που είχε επισυνάψει ο προσφεύγων στο έντυπο της υποψηφιότητάς του, ώστε να δεχθεί ότι αυτός πληρούσε τα καθορισθέντα κριτήρια. Βάσει των στοιχείων αυτών, ο προσφεύγων μπορούσε να συγκρίνει τα έγγραφα που είχε υποβάλει με τα κριτήρια που είχε καθορίσει η εξεταστική επιτροπή. Μπορούσε εξ' αυτού να συναγάγει τους λόγους για τους οποίους η εξεταστική επιτροπή είχε θεωρήσει ανεπαρκή τα πιστοποιητικά του και να εκτιμήσει αν η απόρριψη της υποψηφιότητάς του ήταν ή όχι βάσιμη. Τα επιχειρήματα τα οποία ανέπτυξε ο προσφεύγων στο πλαίσιο της υπό κρίσιν προσφυγής δείχνουν, εξάλλου, ότι γνώριζε όλα τα στοιχεία που του ήταν αναγκαία για να υπερασπίσει αποτελεσματικά τα δικαιώματά του.
- 45 Για τους λόγους αυτούς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση με την οποία αποκλείστηκε ο προσφεύγων από τον επίδικο διαγωνισμό δεν πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας· επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου, που αφορά την αξιολόγηση της επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος από την εξεταστική επιτροπή

(παραλείπόμενα)

- 52 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να εξεταστεί αν η εξεταστική επιτροπή, απορρίπτοντας την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως η οποία του ανατέθηκε με το κείμενο της προκηρύξεως του διαγωνισμού PE/126/LA ή αν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των ατομικών προσόντων του προσφεύγοντος (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 1981, Authié κατά Επιτροπής, 34/80, Συλλογή 1981, σ. 665, και συγκεκριμένα σ. 677, και της 4ης Φεβρουαρίου 1987, Maurissen κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 417/85, Συλλογή 1987, σ. 551, συγκεκριμένα σ. 563).
- 53 Πρέπει σχετικώς να παρατηρηθεί ότι η εξεταστική επιτροπή ήταν αρμόδια να καθορίσει, μέσα στα όρια της προκηρύξεως του διαγωνισμού, τα κριτήρια για την αποδοχή των υποψηφιοτήτων (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 1981, Authié, 34/80, συγκεκριμένα σ. 678). Εν προκειμένω, τα κριτήρια τα οποία καθόρισε

η εξεταστική επιτροπή είναι σύμφωνα προς την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ο προσφεύγων δεν αμφισβήτησε άλλωστε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να απαιτήσει, ως κριτήριο για τη συμμετοχή, τριετή μεταφραστική πείρα και, επιπλέον, διετή πείρα στην αναθεώρηση, ήτοι πενταετή τουλάχιστον πείρα στον τομέα της μεταφράσεως και της αναθεωρήσεως.

- 54 Όσον αφορά την αξιολόγηση της επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος, πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή ενέχει κρίση αναγόμενη στις γλωσσικές γνώσεις της εξεταστικής επιτροπής, οι οποίες της είναι αναγκαίες για να κρίνει αν τα καθήκοντα που άσκησε προηγουμένως ο προσφεύγων αντιστοιχούν στα εν λόγω κριτήρια. Κατά τον έλεγχο του συνόμου της κρίσεως αυτής, η οποία εναπόκειται κατά βάση στην ευρεία ευχέρεια εκτιμήσεως την οποία έχει σχετικώς η εξεταστική επιτροπή, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να υποκαταστήσει την εξεταστική επιτροπή. Το Πρωτοδικείο υποχρεούται να περιορίσει την εξέτασή του στο αν η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής έπασχε από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως (βλ. προαναφερθείσα απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 1987, Maurissen, 417/85).
- 55 Την 1η Νοεμβρίου 1988, την οποία η εξεταστική επιτροπή θεώρησε ως ημερομηνία αναφοράς, ο προσφεύγων δικαιολογούσε επαγγελματική πείρα δύο ετών και σχεδόν δέκα μηνών στην αναθεώρηση και τη μετάφραση στο Κοινοβούλιο. Η πείρα αυτή από μόνη της δεν αρκούσε, ενόψει των κριτηρίων που είχε καθορίσει η εξεταστική επιτροπή, βάσει των οποίων απαιτούνταν συνολική πείρα πέντε ετών στους τομείς αυτούς. Επειδή όμως η εργασία του προσφεύγοντος στο Κοινοβούλιο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως άσκηση καθηκόντων αναθεωρήσεως επί χρόνο μακρότερο των δύο ετών, πρέπει να εξεταστεί αν η εξεταστική επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα μη υπολογίζοντας την προηγούμενη επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος ως μεταφραστική πείρα.
- 56 Συναφώς, ο προσφεύγων διατείνεται κυρίως ότι η απασχόλησή του ως λέκτορα του Πανεπιστημίου της Rouen, επί τρία χρόνια και ένα μήνα, πρέπει να θεωρηθεί ως μεταφραστική πείρα. Όσον αφορά τα καθήκοντα που άσκησε ο προσφεύγων κατά το χρονικό αυτό διάστημα, όπως προκύπτει από βεβαίωση που του χορήγησε στις 23 Οκτωβρίου 1985 ο Διευθυντής του Ισπανικού Ινστιτούτου του Πανεπιστημίου αυτού, «χάρη στις μεταφραστικές του ικανότητες, του αναθέσαμε τα μαθήματα μεταφράσεως του ανωτάτου επιπέδου, και συγκεκριμένα για την προετοιμασία για τις εξετάσεις υφηγείας». Το ίδιο έγγραφο πιστοποιεί, εξάλλου, ότι ο προσφεύγων ασχολήθηκε με την κινηματογραφική λέσχη και τον θεατρικό όμιλο του εν λόγω ινστιτούτου και ότι πραγματοποίησε έρευνες, δημοσιεύοντας συγκεκριμένα και άρθρο αφιερωμένο στον Miguel de Unamuno. Τα καθήκοντα του προσφεύγοντος περιελάμβαναν: διδασκαλία της μεταφράσεως προς τα ισπανικά, άλλες δραστηριότητες σχετικές με τη διδασκαλία της ισπανικής γλώσσας και παιδείας, καθώς και με την έρευνα στον τομέα

αυτόν. Τα λοιπά δικαιολογητικά τα οποία προσκόμισε ο προσφεύγων σχετικά με την απασχόλησή του ως λέκτορα πιστοποιούν μόνο τη διάρκεια, χωρίς να αναφέρουν τι καθήκοντα άσκησε.

- 57 Στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου, τον οποίο καλείται να ασκήσει το Πρωτοδικείο επί της κρίσεως που εξέφερε η εξεταστική επιτροπή βάσει των εγγράφων αυτών, πρέπει να σημειωθεί ότι τα έγγραφα τα οποία διέθετε η εξεταστική επιτροπή, σχετικά με τη θητεία του προσφεύγοντος στο Πανεπιστήμιο της Rouen, αφορούσαν προφανώς — και όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα τους — επαγγελματική πείρα πανεπιστημιακού διδασκάλου και όχι μεταφραστή έχοντος ως τακτική και κύρια απασχόληση τη μετάφραση. Επιπλέον, από τα έγγραφα αυτά προέκυπτε ότι το φάσμα των καθηκόντων που είχε ασκήσει ο προσφεύγων ήταν ταυτόχρονα ευρύτερο και λιγότερο ειδικό απ' ό,τι η μεταφραστική πείρα την οποία απαιτούσε η προκήρυξη του διαγωνισμού. Πρέπει να προστεθεί ότι ο ατομικός φάκελος του προσφεύγοντος, τον οποίον εξέτασε η εξεταστική επιτροπή, δεν περιέχει κανένα στοιχείο ικανό να στηρίξει διαφορετική εκτίμηση. Υπ' αυτές τις περιστάσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εξεταστική επιτροπή, στο πρώτο στάδιο του επιδικίου γενικού εξωτερικού διαγωνισμού, δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η επαγγελματική πείρα την οποία είχε αποκτήσει ο προσφεύγων στο Πανεπιστήμιο της Rouen δεν ισοδυναμούσε προς κύρια και τακτική επαγγελματική πείρα στον τομέα της μεταφράσεως.
- 58 Όσον αφορά τις θέσεις τις οποίες κατείχε προηγουμένως ο προσφεύγων σε διάφορα πανεπιστήμια στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, από τα σχετικά πιστοποιητικά που βρίσκονται στον ατομικό του φάκελο προκύπτει ότι αφορούσαν, κυρίως, καθήκοντα διαδασκαλίας της ισπανικής γλώσσας. Τέλος, από τα στοιχεία που περιέχει ο εν λόγω φάκελος σχετικά με τα βιβλία που μετέφρασε ο προσφεύγων δεν προκύπτει ότι αυτή ήταν η κύρια και τακτική δραστηριότητά του. Επομένως, ούτε ως προς το σημείο αυτό η εξεταστική επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
- 59 Κατά συνέπεια, η κρίση της εξεταστικής επιτροπής, ότι η επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πάσχουσα από πρόδηλο σφάλμα. Επομένως, ο τρίτος λόγος της προσφυγής είναι αβάσιμος.

Επί του τετάρτου λόγου της προσφυγής

- 60 Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ακόμη ότι η εξεταστική επιτροπή διέπραξε εις βάρος του διάκριση έναντι των λοιπών υποψηφίων του διαγωνισμού. Πρέπει όμως να σημειωθεί

ότι προς στήριξη του λόγου αυτού δεν προβλήθηκε κανένα στοιχείο που να διευκολύνει την εκτίμηση της βασιμότητάς του, ούτε κατά την έγγραφη διαδικασία ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, ο λόγος αυτός είναι απορριπτός (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 1989, Kerzmann κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 198/87, Συλλογή 1989, σ. 2083).

Από το σύνολο των προεκτεθεισών σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

(παραλειπόμενα)

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

Briët

Kirschner

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Δεκεμβρίου 1990.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

C. P. Briët